

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 525

Doknr.
661256

Dato
19-02-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 23. januar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 254 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 254:

"Vil ministeren kommentere artiklen på muskelsvindfonden.dk den 16. januar 2019 "Jeg har fornemmelsen af at være under mistanke for at snyde" om en 22-årig mand med progredierende muskelsvindsygdom, der af kommunen har fået frataget sin BPA-ordning, fordi han midlertidigt er flyttet hjem til sine forældre, som dermed kan passe ham, og hvad er ministerens holdning til dels selve problemstillingen ift. servicelovens bestemmelser og intention, men også til den 22-åriges oplevelse af kommunens behandling af ham og manglende forståelse for, hvad det vil sige at leve med et handicap, som den fremgår af artiklen? Spørgsmålet stilles i forlængelse af åbent samråd den 17. januar om kommunernes tildeling af BPA-ordninger til borgere med handicap og deres tilknytning til arbejdsmarkedet, jf. samrådspørgsmålene H og I (alm. del)."

Svar:

Kommunen er forpligtet til at tilrettelægge hjælpen på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den enkeltes behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte. Borgeren skal netop have mulighed for at medvirke til behandlingen af sin sag og for at udtrykke sine behov, som borgeren kender bedst.

Det er en forudsætning for at få den rette hjælp, at borgerens behov er fyldestgørende udredt, og det er kommunens ansvar at sørge for dette og foretage en konkret, individuel og helhedsorienteret behovsvurdering med udgangspunkt i, hvad den enkelte borger selv kan klare. Det er op til kommunerne selv at bestemme, hvordan udredningen af borgerens hjælpebehov skal foretages, men det følger af god forvaltningsskik, at kommunale medarbejdere skal optræde høfligt og respektfuldt over for borgeren og udvise den fornødne diskretion.

Det er vigtigt, at kommunen holder formålet med den sociale indsats over for voksne og med BPA-ordningen for øje i vurderingen af, om en borger skal ydes en BPA-ordning. Det er herefter vigtigt, at kommunen bl.a. tager hensyn til at yde en sammenhængende og helhedsorienteret indsats og til øget selvstændighed, forbedret livskvalitet samt til borgerens inklusion i samfundet. Og det er også vigtigt, at BPA-ordningen er så fleksibel, at den kan dække borgerens behov for hjælp.

Borgere kan desuden ydes BPA-hjælp, uanset om den enkelte bor sammen med sine forældre. Kommunen skal i den forbindelse være opmærksom på, at familiemedlemmer, som frivilligt påtager sig hjælpeopgaver for borgeren får hvile og fritid i tilstrækkeligt omfang til at kunne klare sin egen daglige tilværelse, og at familiemedlemmer ikke kan pålægges at varetage udvidede pleje-, overvågnings- og ledsagefunktioner, der ligger i BPA-ordningen.

Kommunen er endelig forpligtet til at følge op på de enkelte sager for at sikre, at hjælpen fortsat opfylder sit formål. Det kan f.eks. være hensigtsmæssigt, at der ved igangsættelse af nye ordninger efter servicelovens § 96 aftales en opfølgning inden for et nærmere aftalt interval. Såfremt en borger oplever, at hans eller hendes hjælpebehov ændrer sig, så vil kommunen være forpligtet til at foretage en fornyet konkret og individuel vurdering på det tidspunkt, uanset at der er aftalt opfølgning på et senere tidspunkt.

Jeg forventer selvfølgelig, at den enkelte kommune påtager sig ansvaret for at yde lige præcis den hjælp, som de enkelte borgere har behov for og ret til, og udviser forståelse for borgerens livssituation.

Med venlig hilsen
Mai Mercado